

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بهناوی خوای بهخشندهی میهره بان

حم (1)

سهرنجی سهره تای سوره تی (البقرة) بده.

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ (2)

هاتنه خوار هوی نهم قور ئانه له لایهن خوای به لاده ست و شار ه زاو
زاناویه.

غَافِرِ الذَّنْبِ وَقَابِلِ التَّوْبِ شَدِيدِ الْعِقَابِ ذِي الطَّوْلِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ إِلَيْهِ
الْمَصِيرُ (3)

ئهو زاته لیخوشبووی گونا هه، وه رگری تهوبهو په شیمانیه (له بهنده
گوناهبار هکانی) توله سینره زور به سهختی (له یاخیبووان و
سته مکاران)، دهسه لاتدار هو خاوه ن و بهخشینه ری نازو نیعمه ته کانه،
هیچ خوایه ک نیه جگه لهو گهر انه وش بولای ئه وه.

مَا يُجَادِلُ فِي آيَاتِ اللَّهِ إِلَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَا يَغْرُرْكَ تَقَلُّبُهُمْ فِي الْبِلَادِ (4)

هیچ کس له بهر انبه ری ئایه ته کانی خاوه (مجادله) و ده مه ده می ناکات،
جگه لهوانه ی که بیباوه رو خوانه ناسن (ئهی پیغهم بهر صلی الله علیه
وسلم) به ده سه لاتای ئهوانه و (سهرمایه و هیزیان) له خشته نه چیت و
سهرت لی نه شیویت.

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَالْأَحْزَابُ مِنْ بَعْدِهِمْ وَهَمَّتْ كُلُّ أُمَّةٍ بِرَسُولِهِمْ
لِيَأْخُذُوهُ وَجَادَلُوا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ فَأَخَذْنَاهُمْ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ
(5)

پیش ئەمانیش (کافرانی مەککو ئەوانەى لەدوایان دین) قەومی نوح و گەلی دەستەو گروى تریش پینغەمبەرەکانیان بەدرۆ خستەووە باوەریان پى نەکردن، هەر گەلیک پەلاماری پینغەمبەرەکەى دەدا تا دەسگیری بکات و (ئازاری بدات و لە بەرنامەى لابدات) وە بە (مجادله) و دەمەدەمى و پشتگیری لە باتال و ناحەقى و یستوووانە حەق داپوشن و نەیهیلن، منیش پینجامنەووە (لەناوم بردن، پروانن) چۆن تۆلەیهکم لى سەندن.

وَكَذَلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ أَصْحَابُ النَّارِ (6)

ئابە شیوەیه پریاری پەرودەگاری تۆ (ئەى محمد صلى الله عليه وسلم) دەسەپینریت بەسەر ئەوانەدا کە خوانەناس و بى باوەرن، بەراستی ئەوانە نیشتهجى دۆزەخن.

الَّذِينَ يَحْمِلُونَ الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُونَ بِهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَّحْمَةً وَعِلْمًا فَاغْفِرْ لِلَّذِينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ وَقِهِمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ (7)

ئەو (فریشتانەى) کە عەرش و تەختى (پەرودەگاریان) هەلگرتووە، ئەوانەش کە بەدەوریدا دەسورینەووە، تەسبیحات و ستایش و سوپاسى پەرودەگاریان دەکەن، ئیمان و باوەرى (زۆر بە هیزو دامەزران) پینەتی، داواى لیخۆشبونیش دەکەن بۆ ئیمانداران و (دەلین) پەرودەگارا! رحمت و میهرەبانى تۆ، زانست و زانیاری تۆ، هەموو شتیکی گرتۆتەووە، (تکا دەکەین کە) خۆش ببە لەوانەى کە تەوبەکارن و لە گوناھەکانیان پەشیمانن، وە شوین بەرنامەو ریبارى تۆ دەکەون، هەر وەها لە ئاگرى دۆزەخیش بیانپاریزە.

رَبَّنَا وَأَدْخِلْهُمْ جَنَّاتِ عَدْنِ الَّتِي وَعَدْتُهُمْ وَمَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ (8)

پەرودەگارا بیانخەرە ئەو باخ و باخاتەى بەهەشتى عەدەنەووە کە بەلینت پى داون، هاوړى لەگەل ئەو کەسانەدا کە چاک و خواناسن، لە باوان و

هاوسهران و نهوهکانیان، بهراستی تو خواجهکی زور بهدهسهلات و دانایت.

وَقَهُمُ السَّيِّئَاتِ وَمَنْ تَقِ السَّيِّئَاتِ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمْتَهُ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ
(9)

ههروهها لهههموو ناخوشی وئازارو خهمیک بیانپاریزه، خو ههر کسینک له تنگانهو ناخوشی ههروژه بیاریزیت ههوه ئیتر تو رحمت پی کردوه.. وه ههر ههوهشه سهر فرازی و سهر کهوتنی گهوره (بی سنور).

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنَادُونَ لِمَقْتُ اللَّهِ أَكْبَرُ مِنْ مَقْتِكُمْ أَنْفُسَكُمْ إِذْ تُدْعَوْنَ إِلَى الْإِيمَانِ فَتَكْفُرُونَ (10)

بیگومان ههوانهی که بی باورن (له قیامهدا) بانگیان لی دهکریت که رق و خهشم و قینی خوا زور زیاتره له رق و خهشم و قینتان دژ به یهکتر، (چونکه) کاتی خوی بانگ دهکران بو ئیمان و باور کهچی ریباری کوفرتان بهرنهداو لهسهری بهردهوام دهبوون.

قَالُوا رَبَّنَا أَمَتْنَا اثْنَتَيْنِ وَأَحْيَيْتَنَا اثْنَتَيْنِ فَاعْتَرَفْنَا بِذُنُوبِنَا فَهَلْ إِلَى خُرُوجٍ مِّن سَبِيلٍ (11)

(کافران له وهلامدا) دهلین: پهروه دگارا (تو دهسهلاتت بی سنوره) دووجار ئیمهت مراندوهو دووجار ئیمهت زیندووکردوتهوه (مههست نهوونی پیش هاتنه دنیایه، که جوړه مردنیکه، وه هه مردنesh که دهیزانن، ژیانی دنیاو زیندوبوونهوهی قیامهتیش دووجور ژیانه) نایا چارهسهریک، ریباریک نیه، بو رزگار بیمان.

ذَلِكُمْ بِأَنَّهُ إِذَا دُعِيَ اللَّهُ وَحْدَهُ كَفَرْتُمْ وَإِنْ يُشْرَكْ بِهِ تُؤْمِنُوا فَالْحُكْمُ لِلَّهِ الْعَلِيِّ الْكَبِيرِ (12)

(ئیستاش هه بارودوخهی که تپی کهوتون) بههوی ههوهویه، ههرکاتیک بانگهواز بکرایه بو پهرسنتی خوی تاک و تنها، ئیوه

باوهرتان نهدههینا، هرکه هاوهلی بو بریار بدرایه و ریازی
یهکخواناسین کهناربخرایه، نیوه باوهرتان بهوه ههبوو، (نیستاش)
فرمان هر فرمانی خوی بهرزو بلندو گهورهیه (بو جیاکردنهوهی
نیمانداران له بی باوهران).

هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ آيَاتِهِ وَيُنزِلُ لَكُمْ مِّنَ السَّمَاءِ رِزْقًا وَمَا يَتَذَكَّرُ إِلَّا مَنْ يُنِيبُ
(13)

ئهو خویه (بهردهوام) بهلگهو نیشانهی (دهسه لاتداری) خویتان نیشان
دهدات، له ئاسمانهوه رزق و رۆزیتان پیشکش دهکات، (وهک: باران،
ههوا، جوره ها تیشک، که دهبنه سهراوهی رۆزی) کهسیش یاداوهری
وهرناگریت و بیرناکاتهوه جگه لهوانهی که (خواناسن) و ههمیشه دلیان
لای ئهو زاتهیه.

فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ (14)

(کهواته، ئهی نیمانداران): نیوه هر هاناو هاوار بو خوا بهرن و ملکهچ
و فرمانبهرداری ئابین و بهرنامهکهی ئهو بن، هههچهنده کافرو بی
برواکان پیی سهغلهت بن و پیمان ناخوش بیت.

رَفِيعُ الدَّرَجَاتِ ذُو الْعَرْشِ يُلْقِي الرُّوحَ مِنْ أَمْرِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ
لِيُنذِرَ يَوْمَ التَّلَاقِ (15)

(ئهو پهروه دگاره) پلهو پایهی زور بلنده، خاوهنی تهختی فرمانهروایی
تایهتی خویهتی، (ئهو زاته) وهی و نیگا بهفرمانی خوی بترسینی له
رۆزی بهیهکگهیشتنهوه (گهشتنهوهی رۆح و لاشه، گهشتنهوهی
ئادهمیزاد بهکردهوهکانی..).

يَوْمَ هُمْ بَارِزُونَ لَا يَخْفَىٰ عَلَى اللَّهِ مِنْهُمْ شَيْءٌ لِّمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمَ لِلَّهِ الْوَاحِدِ
الْقَهَّارِ (16)

ئهو رۆژه ههموویان بهدهرهوهن، (پرووت و رهجال، نهینی و ئاشکرا
وهک یهکه)، ههچ شتیکیان شاراوه نیه لهخوا، (ئوسا پهروه دگاری

مهزن، دهفهر مویت): ئهمپرۆ پاشایهتی و فهرمانر هوایی شایستهی کئییه؟
 کئی خاوهنی ههموو ئهم بوونهوهرهیه؟ (کهس نیه وهلام بداتهوه، خوئی
 دهفهر مویت): ههر ههمووی خوای خهشمگیر (له یاخی و بی دینهکان)
 خاوهنیهتی، یان ههموو فریشتهو ئادهمیزاد و پهربیای و دروسکراوان
 بهیهک دهنگ ئهو وهلامه دهدهنهوه.

الْيَوْمَ تُجْزَى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ لَا ظُلْمَ الْيَوْمَ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ (17)

ئهمپرۆ ههموو کاهس پاداشتی کارو کردهوهی خوئی وهردهگریت، ئهمپرۆ
 هیچ جوهره ستهمیک لهکهس ناکریت، بهراستی خوای گهوره بهخیرایی
 لپرسینهوهکان ئهنجام دهوات (چونکه ههموو شت روونه لای).

وَأَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْآزْفَةِ إِذِ الْقُلُوبُ لَدَى الْحَنَاجِرِ كَازْمِينَ مَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ حَمِيمٍ
 وَلَا شَفِيعٍ يُطَاعُ (18)

(ئهی پیغمبههر صلی الله علیه وسلم) بیانترسینهو ئاگیان بکه له رۆژه
 نزیکهکه (رۆژی قیامهت) کاتیک که دلکان دهگهنه گهروو، غهمگینی و
 پهزارهوه تهنگانه، (ئهو کاتهی)، ستهمکاران هیچ دلسوزو پشتیوانیکیان
 نیه، کهس تکاکارو غهمخوریان نیه، تا قسهیهکی رهواجی ههبییت و
 تکای لی وهربگیریت.

يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ (19)

(ئهو خوایه ههمیشه) چاوه خیانهتکارو ناپاکهکان دهناسییت و دهزانییت
 چی له دل و دهروون و سینهکاندا هشاردراوه.

وَاللَّهُ يَقْضِي بِالْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَقْضُونَ بِشَيْءٍ إِنَّ اللَّهَ هُوَ
 السَّمِيعُ الْبَصِيرُ (20)

(بیگومان) خوا دادوهریی لهسههر بنچینهی حهق و راستی ئهنجام دهوات،
 (بهلام) ئهوانهی (جگه لهو) هاواریان لی دهکن، هیچ دهسهلات و
 داوهریهکیان له دهستنایهت، بهراستی ههر خوا خوئی بیسهرو زانیه.

أَوْ لَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ كَانُوا مِنْ قَبْلِهِمْ
كَانُوا هُمْ أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَآثَارًا فِي الْأَرْضِ فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ وَمَا كَانَ
لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَاقٍ (21)

نایا ئەوه بەسەر زهویدا نەرۆشتون، تا تهماشا بکەن و سەرئەنج بەدن و
سەرئەنجامی ئەوانەى پێش ئەمان چۆن بوو (چییان بەسەر هات)، ئەوانە
لەمان زۆر بەهێزتر بوون و جێ دەست و شوێنەواریان زیاتر لە زهویدا
ئاشکرا بوو، ئەوه بوو خوا بەهۆی گوناھەکانیانەوه لەناوی بردن، کەس
نەیتوانی (لە سزای) خوا بیانپاریزیت و پەنایان بدات و رزگاربان
بکات.

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَكَفَرُوا فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ إِنَّهُ قَوِيٌّ شَدِيدُ
الْعِقَابِ (22)

(ئەو بارو دووخیان بۆیە بەسەر دا هات)، چونکە کاتی خۆی
پێغەمبەرەکانیان بە بەلگەو نیشانەى ئاشکراوه (پراستیهکانیان پێ
را ده گه یاندن، که چى پروایان نه کردو باوه ریان نه هینا)، خوای گهورهش
لەناوی بردن و پێچانیهوه، چونکە بەراستی ئەو (خوایه) بەهێزهو
تۆلەسەندنهوهى زۆر توندو بهئیشه (له بى باوه ران).

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُّبِينٍ (23)

بەراستی ئیمه موسامان رهوانه کرد هاوړی له گه ل به لگه و نیشانەى
زۆرو ئاشکرا دا.....

إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَقَارُونَ فَقَالُوا سَاحِرٌ كَذَّابٌ (24)

بۆ سەر فیرعەون و هامان و قارون، (بەلام ئەو ستهمکارانه) وتیان:
جادوو گه ریکی درۆزنه!!

فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْحَقِّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا اقْتُلُوا أَبْنَاءَ الَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ وَاسْتَحْيُوا
نِسَاءَهُمْ وَمَا كَيْدُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ (25)

دوایی که ههموو راستیهکی بو سهلماندن (به بهلگهو معجزه‌ی
 ناشکراوه) که له لایهن ئیمهوه پیی بهخشرابوو، (فیر عهون و
 دارودهستهی فهرمانیان داو) وتیان: پو لهی نیرینهی ههموو نهوانه
 بکوژن که بروایان هیناوهو لهگهل (موسادان)، ئافرهت و کچهکانیان
 بهیلنهوه (بو کارهکری، بهلام خهیاالیان خاوه) پیلان و تهلهکهی بی
 باوه‌ران ههر سه‌ری لهسه‌رگهر دانیهوه دهرده‌چیته.

وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذُرُونِي أَقْتُلْ مُوسَى وَلْيَدْعُ رَبَّهُ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُبَدِّلَ دِينَكُمْ أَوْ
 أَنْ يُظْهِرَ فِي الْأَرْضِ الْفَسَادَ (26)

ئینجا فیر عهون وتی: وازم لی بینن با موسا بکوژم، با ههر هاوار له
 په‌روه‌ردگاری بکات، چونکه من ده‌ترسم که دین و ئاینتان بگوریت!
 یاخود دووبه‌رهکی و خراپه‌و شه‌رو شوپ (له ولات و) سه‌رزه‌ویدا
 به‌ریا بکات!!

وَقَالَ مُوسَى إِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ مِّنْ كُلِّ مُتَكَبِّرٍ لَا يُؤْمِنُ بِيَوْمِ الْحِسَابِ
 (27)

موسا وتی: من په‌نا ده‌گرم به په‌روه‌ردگاری خوم که په‌روه‌ردگاری
 ئیوه‌شه له ههموو لووت و به‌رزو قیزاویهک که باوه‌ری به‌روژی
 لیپرسینهوه نه‌بیته و (راستیه‌کان ئاوه‌ژوو بکات).

وَقَالَ رَجُلٌ مُّؤْمِنٌ مِّنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَكْتُمُ إِيمَانَهُ أَتَقْتُلُونَ رَجُلًا أَنْ يَقُولَ رَبِّيَ
 اللَّهُ وَقَدْ جَاءَكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ مِنْ رَبِّكُمْ وَإِنْ يَكُ صَادِقًا
 يُصِيبْكُمْ بَعْضُ الَّذِي يَعِدُكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ كَذَّابٌ (28)

(دیاره سه‌ر نه‌نجام فیر عهون بریاری داوه موسا شه‌هید بکات بو‌یه) وتی:
 پیاویکی ئیماندار له خزمانی فیر عهون که باوه‌ره‌کهی شار‌دبووه تا نه‌و
 کاته، وتی: ئایا ره‌وایه پیاوێک بکوژن (ته‌نها تاوانی نه‌وه‌یه) که ده‌لیته
 په‌روه‌دگارم (الله) یه، چه‌نده‌ها به‌لگهو نیشانه‌شی له لایهن
 په‌روه‌ردگار تانه‌وه بو هیناون و (نیشانی داو)، خو نه‌گهر دروژن بیته،
 نه‌وه دروژنیه‌کهی به‌زه‌ره‌ری خو‌ی ته‌واو ده‌بیته، به‌لام نه‌گهر

راستگۆبیت ههندیک لهو به لایانه تان به سهر دیت که پئی راگهیاندوون
(به راستی من دانیام که): خوا هیدایهت و رینموونی که سیک ناکات که
زیاده ره و درۆزن بیت (واته: نهگهر موسا درۆزن بوایه، نهو ههموو
پشتیوانیهی لی نهدهکرا له لایهن خواوه).

يَا قَوْمِ لَكُمْ الْمُلْكُ الْيَوْمَ ظَاهِرِينَ فِي الْأَرْضِ فَمَنْ يَنْصُرُنَا مِنَ بَأْسِ اللَّهِ إِنَّ
جَاءَنَا قَالَ فِرْعَوْنُ مَا أُرِيكُمْ إِلَّا مَا أَرَىٰ وَمَا أَهْدِيكُمْ إِلَّا سَبِيلَ الرَّشَادِ (29)

(ههروهها وتی): نهی قهوم و هۆزم نهمرۆ ئیوه دهسه لاتتان ههیه به سهر
ئهه ناوچهیه داو با ئاره زووی خوتان فهرمانه وایی دهکهن (جا بیر
بکه نهوهو تیفکرن) کئی دهتوانیت فریامان بکهویت، کئی دهتوانی
پرزگارمان بکات، له توله سزای خوا نهگهر یهخه ی پئی گرتین؟
فیرعهون (قهسه کهی پئی بری و) وتی: من ههر نهو (راو بوچونه)
به چاک دهزانم و لام پهسهنده که پیم راگهیاندن، من تهنها ریازی چاک
و دروستم نیشان داوون!!

وَقَالَ الَّذِي آمَنَ يَا قَوْمِ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ مِثْلَ يَوْمِ الْأَحْزَابِ (30)

نهو کهسهی که باوه ری هینابوو (واته پیاوه ئیمانداره که) وتی: من
دهترسم (رۆژیکتان به سهر بیت) وهکو نهو رۆژهی به سهر گروو قهومه
نالهاره کانی پیشوودا هات...

مِثْلَ دَابِ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظَلْمًا
لِّلْعِبَادِ (31)

وهکو نهوهی که به سهره قهومی (نوح و عادو ثمود) و نهوانه ی بهدوای
نهواندا هاتن، جا وه نه بیت خوا بیهویت ستهم له بهنده کان بکات و حز
به تیا بردنیان بکات.

وَيَا قَوْمِ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ يَوْمَ التَّنَادِ (32)

نهی قهوم و هۆزم من دهترسم له رۆژی هاوارو ئاهو نالهو بانگ کردنتان
(بو لیپرسینهوه).

يَوْمَ تُؤْتُونَ مُدْبِرِينَ مَا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ (33)

ئەو پرۆژەى كە ھەموو لەبەرى ھەلەدین و ھەموو سەرگەردانن (نازانن چى بکەن و پرووبکەنە کوئ) کەس نیه پەناتان بدات لە خەشم و قینی خوا، جا ئەو ھى خوانەناسیت و لە ریبازەکەى لابدات و خۆى گومرا بکات، ئیتر ھىچ کەسى تر ناتوانیت ھىدايەت و رینموونى بکات.

وَلَقَدْ جَاءَكُمْ يُوسُفُ مِنْ قَبْلُ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا زُلْتُمْ فِي شَكٍّ مِمَّا جَاءَكُمْ بِهِ حَتَّىٰ إِذَا هَلَكَ قُلْتُمْ لَنْ يَبْعَثَ اللَّهُ مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ مُرْتَابٌ (34)

بێگومان کاتی خۆى یوسف بەلگەو نیشانەى زۆرى نیشان دان (تا ریبازى خوا ناسى بگرنە بەر)، کەچى بەردەوام لەگوماندا بوون، بەرانبەر ئەو بەرنامەو ناینەى کە بوى ھینابوون، ھەتا ئەو کاتەى وەفاتى کرد، ئەوسا و تتان: ئیتر (تەواو) ھەرگیز خوا دواى ئەم پینغەمبەرى تر نانیریت، ھەر بەو شیوہیە خوا کەسانى سەرکەش و گوناھکارو دل دانەمەزراوو دل پارا گومرا دەکات.

الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ سُلْطَانٍ أَتَاهُمْ كَبْرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ الَّذِينَ آمَنُوا كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ قَلْبٍ مُتَكَبِّرٍ جَبَّارٍ (35)

ئەو کەسانەى کە (مجادلە) و گفتوگو دەکەن دەربارەى نایەت و بەلگەو نیشانەکانى خوا، بئ ئەو ھى ھىچ زانست و زانیارییەکیان ھەبیت و پنیان بەخشرابیت، (ئەم حالەتە) زۆر بیزراوو تاوانە لای خواو لای ئەوانەش کە ئیمانیان ھیناوە، ھەر بەو شیوہیە خوا مۆر دەنیت بەسەر ھەموو (خاوەن) دلێکی فیزاوی و رق ئەستووورو ستەمکاردا.

وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَا هَامَانَ ابْنِ لِي صَرْحًا لَعَلِّي أَبْلُغُ الْأَسْبَابَ (36)

(ئا لەو گەرمەى قسەى ئیماندارەدا) فیرعەون بە ھامانى وت: (ناکریت) بورجیكى بەرزەم بو دروست بکەیت بەلکو ھەندیک ھۆکارم دەست بکەویت!!!...

أَسْبَابَ السَّمَاوَاتِ فَأَطَّلَعَ إِلَىٰ إِلَهِ مُوسَىٰ وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ كَاذِبًا وَكَذَلِكَ زَيَّنَ لِفِرْعَوْنَ سُوءَ عَمَلِهِ وَصَدَّ عَنِ السَّبِيلِ وَمَا كَيْدُ فِرْعَوْنَ إِلَّا فِي تَبَابٍ (37)

هۆكاری ئاسمانهكان (تا لهویوه سهركهوم و نهینیهكان شارهزا بيم) تا سهردانیکی خوی موسا بکهم و بیبینم!! هههچهنده من دلنیام که درۆزنه!!، ئا بهو شیوهیه کارو کردهوه ناشرینهکان لای فیرعهون جوان کراو، له ریپازی (راست و دروست) لادرا، بیگومان پیلان و نهخشهی نادرستی فیرعهون ههه له زهرهرو خهسارهتمهندیاده.

وَقَالَ الَّذِي آمَنَ يَا قَوْمِ اتَّبِعُونِ أَهْدِكُمْ سَبِيلَ الرَّشَادِ (38)

ئهو کهسهی که ئیمانی هینابوو (دووباره هاتهوه گفت و) وتی: ئهی قهوم و هۆزهکهم شوینی من بکهون (به قسهی من بکهن) رییموونیتان دهکهم بو ریپازی سهرفهرازی و چاکه و چاکهکاری.

يَا قَوْمِ إِنَّمَا هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا مَتَاعٌ وَإِنَّ الْآخِرَةَ هِيَ دَارُ الْقَرَارِ (39)

ئهی قهوم و هۆزم ژیانی دنیا تهنها بریتیه له رابواردنیکی (کهم) بهراستی ژیان پاشهروژو داهاتووشوینی ئومیدو ئارام گرتن و ههسانهوهیه (بو ئیمانداران).

مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُجْزَىٰ إِلَّا مِثْلَهَا وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ دُونِ أَوْ أَنْتَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ يُرْزَقُونَ فِيهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ (40)

ئهوهی گوناهو ههلهیهك بکات، بهقهدهر ههلهو گوناههکهی خوی تۆلهی لی دهسهنریت، ئهوهش که چاکه دهکات له پیاوان و ئافرهتان، له لاوان و له کچان له کاتیکیدا که خاوهنی باوهری دامهزراون، ئا ئهوانه دهچنه بهههشتههو بی سنوورو بی حساب رزق و رۆزی (ههههجوورو ههههچهنیان) پی دهههخشریت.

وَيَا قَوْمِ مَا لِي أَدْعُوكُمْ إِلَى النَّجَاةِ وَتَدْعُونَنِي إِلَى النَّارِ (41)

ئەى قەوم و ھۆزم (ئەوہ بۆ بىرناكەنەوہ) خۆ من بانگى ئىوہ دەكەم بۆ
رزگارى، بۆ سەرفەرازى (بۆ بەھەشت) كەچى ئىوہ بانگى من دەكەن،
(بۆ خوانەناسى، بۆ سەرگەردانى)، بۆ دۆزەخ...

تَدْعُونِي لِأَكْفَرَ بِاللَّهِ وَأَشْرِكَ بِهِ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ وَأَنَا أَدْعُوكُمْ إِلَى
الْعَزِيزِ الْغَفَّارِ (42)

بانگم دەكەن تا باوهرم بە خوا نەمىنىت و ھاوئل و شەرىكى بۆ برىار
بەم، بى ھىچ بەلگەو زانست و زانىارىەك، لە كاتىكدا من بانگتان دەكەم
بۆلای زاتىك كە زۆر بالادەستەو زۆرىش لىخوشبووہ...

لَا جَرَمَ أَنَّمَا تَدْعُونِي إِلَيْهِ لَيْسَ لَهُ دَعْوَةٌ فِي الدُّنْيَا وَلَا فِي الْآخِرَةِ وَأَنْ
مَرَدَّنَا إِلَى اللَّهِ وَأَنَّ الْمُسْرِفِينَ هُمْ أَصْحَابُ النَّارِ (43)

بىگومان ئەوہى كە ئىوہ من بانگ دەكەن بۆلای خاوەنى ھىچ بانگەوازو
بەرنامەو پرۆگرامىك نىە، نە لەدنىادا، نە لە قىامەتىشدا، (ئەوہش نابىت
لەياد بكەين) كە گەر انەومان بۆلای خاى گەورەيە، بىگومان ئەوانەى
تاوانى زۆر ئەنجام دەدەن و سەركەش و لەسنوور ترازاون، ئەوانە
نىشتەجى دۆزەخن.

فَسَتَذْكُرُونَ مَا أَقُولُ لَكُمْ وَأَفَؤُضُ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ
(44)

لە ئايندەدا (رۆژىك دىت)، ئەم قسانەى منتان بىتەوہ ياد، (ئىستاكەش من)
خۆم دەدەمە دەست خواو پشت بەو دەبەستم، بىگومان خوا زۆر بىنايە بە
بەندەكانى.

فَوَقَاهُ اللَّهُ سَيِّئَاتٍ مَّا مَكْرُوا وَحَاقَ بِالْأَلْفِ فِرْعَوْنَ سُوءُ الْعَذَابِ (45)

ئەوسا خواى گەورە (ئەو ئىماندارە ژىرەى) پاراست لە پىلانى خراب و
دراندانەيان، دارودەستەى فىرەونى تووشى سزايەكى زۆر سەخت
کرد...

النَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ أَدْخِلُوا آلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ (46)

که ناگری دۆزمه، بهیانیان و نیواران، نیشانیان دهریت، یاخود بیایاندا دهچزینریت، له (مردنیانهوه تا قیامت) له رۆژی قیامهتیشدا فرمان دهریت: ئادهی تاقم و دهستهی فیرعهون بخهنه ناو نییش و ئەشکهنجهو نازاری زور ناخوشهوه.

وَإِذْ يَتَحَاوُونَ فِي النَّارِ فَيَقُولُ الضُّعَفَاءُ لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ أَنْتُمْ مُّعْتَدُونَ عَنَّا نَصِيبًا مِّنَ النَّارِ (47)

ئهوکاته نیتر شهرو کیشهیانه لهناو ناگری دۆزهخدا، لاوازو چهوساوهکان به دهسهلاتدارو لوتبهرزهکان دهلین: خو ئیمه شوین کهوتهی ئیوه بووین، ئایا ئیوه ناتوانن توژیک سزای ناگرمان لهسهر کهمبکهنهوه؟

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُلٌّ فِيهَا إِنَّ اللَّهَ قَدْ حَكَمَ بَيْنَ الْعِبَادِ (48)

(لهوه لامیاندا) لوتبهرزهکان دهلین: جا خو ئیمهش ههروهک ئیوه لهناو ناگردا گیرمان خواردوه، چونکه خوای گهوره داوهری کردوه له نیوان بهندهکانیداو (بریارهکانی پراوتهوه).

وَقَالَ الَّذِينَ فِي النَّارِ لِخَزَنَةِ جَهَنَّمَ ادْعُوا رَبَّكُمْ يُخَفِّفْ عَنَّا يَوْمًا مِّنَ الْعَذَابِ (49)

ئینجا ئهوانهی کهله ناو ناگری دۆزهخدا به فریشتهکانی کارگیری دۆزهخ دهلین: داوا له پهروهردگارتان بکهن: تهنه رۆژیک سزاو نازارمان لهسهر کهم بکاتهوه.

قَالُوا أَوَلَمْ تَكُ تَأْتِيكُمْ رُسُلُكُم بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا بَلَىٰ قَالُوا فَادْعُوا وَمَا دُعَاءُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ (50)

(ئەوانىش لە ۋەلامى داخووزىيەكەياندا) دەلئىن: باشە، مەگەر
 پىغەمبەرەكانتان بە بەلگەو (معجزة) ى روون و ئاشكراو، رەوانە
 نەكرابوون بۆتان؟ ھەمووان بەيەك دەلئىن: (بەلئى، راستە) ئىنجا
 فرىشتەكان دەلئىن: دەى ھەر داوا بکەن و بپارئىنەو، بىگومان داخووزىي
 و پارانەو ى كافران بەھىچ ناچىت، تازە ھىچ نرخیكى نىو گىرا نابىت.

إِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ يَقُومُ الشَّهَادُ (51)

بەرستى ئىمە پىغەمبەرەكانمان و ئەوانەش كە باوەرپان ھىناو سەر
 دەخەين، لە ژيانى دنيادا ھەروەھا ئەو رۆژەش كە شايەتەكان شايەتتى
 دەدەن (فرىشتەكان شايەتتى بۆ پىغەمبەران دەدەن، پىغەمبەران شايەتتى
 بۆ بانگخووزان دەدەن، بانگخووزان شايەتن لەسەر خەلكى)...

يَوْمَ لَا يَنْفَعُ الظَّالِمِينَ مَعَذِرَتُهُمْ وَلَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ (52)

لەو رۆژەدا كە ستەمكاران تكاو پارانەويان بى سوودەو ھىچ
 بروبىانوويەكيان لى وەرناگىرئىت، نەفرىنيان لەسەرەو جىگەى ناسازو
 ناخۆش بۆيان نامادەيە.

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْهُدَى وَأَوْرَثْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ الْكِتَابَ (53)

بەرستى ئىمە ھىدايەت و پرىمونىمان بەخشى بە موسا و كتیبى
 (تەوراتىشمان) ھىشتەو لەناو نەو ى ئىسرائىلدا (تا پەيرەو ى بکەن و
 پابەندى بن).

هُدًى وَذِكْرَى لِّأُولِي الْأَلْبَابِ (54)

وہ کردمانہ ھوى يادخستنەو ى ياداوەرى بۆ خاوەن بىروھۆشەكان.

فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ بِالْعَشِيِّ وَالْإِبْكَارِ
 (55)

(ئەى پىغەمبەر صلى الله عليه وسلم) بە ئارام و خۆراگرە، چونكە
 بەرستى بەلئىن و وادەكانى خوا ھەر دىتە دى، داواى لىخۆشبوئىش بکە

بۆ گوناھهكانت، تهسبيحات و ستايش و سوپاسى پهروهردگار يشت
بهردهوام ئەنجام بده، به تايبهت لهدهمهو ئيواران و دهمهو بهياناندا.

إِنَّ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ سُلْطَانٍ أَتَاهُمْ إِنْ فِي صُدُورِهِمْ إِلَّا
كِبْرٌ مَّا هُمْ بِبَالِغِيهِ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ (56)

بهراستى ئەوانهى كه (مجادلة) و گفتوگوى سهركهشانه دهكهن و، به
نهشارهزايى له ئايهتهكانى خوا دهووين بى ئەوهى هيچ بهلگهيهكى
بههيزيان پيبيت، ئەوانه ههواو فيزى زوريان له سينهى خوياندا
كوكردوتهوه، ههركيز ناگهنه ئەو ئامانجهى كه ههيانهوه (به تهمان
نوورى خوا بكوژيننهوه)، كهواته تو پهنا بگره به خوا (له شهري
خوانهسان) چونكه بهراستى ئەو زاته زور بيسهرو بينايه.

لَخَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ أَكْبَرَ مِنْ خَلْقِ النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا
يَعْلَمُونَ (57)

بهراستى دروستکردنى ئاسمانهكان و زهوى له دروسکردنى خهلكى
زور گهورهو گرنگتره، بهلام زوربهى خهلكى (ئهم راستيانه) تيناگهن
و پهى پى نابهن و نايزانن.

وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَى وَالْبَصِيرُ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَلَا الْمُسِيءُ
قَلِيلًا مَّا تَتَذَكَّرُونَ (58)

ههركيز كهسانى كويز، چوون يهك نين له بهرانبهر كهسانى بيناو
چاوساغهوه، ههروهها ئەوانهى كه باوهريان هيناوهو كارو كردهوهى
چاكه ئەنجام دهدهن، لهگهل ئەوانهدا كه تاوان و گوناه دهكهن، كهچى
زور كهه خهلكى تيدهفكرن و بيرهكهنهوهو بهراورد دهكهن.

إِنَّ السَّاعَةَ لَأْتِيَةٌ لَّا رَيْبَ فِيهَا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ (59)

بهراستى روژى قيامهت بهرپوهيهوه ههرديت، هيچ گومانيشى تيانيه،
هههچهنده زوربهى خهلكى ئيمان و باوهر ناهينن و (باوهريان پى نيه).

وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ (60)

(نهی خه‌لکینه) په‌روه‌ر دگارتان ده‌فهر مویت: نیوه هاناو هاوار بو من بینن دوعاو نزاتان گیرا ده‌کهم، چونکه به‌راستی نه‌وانهی خو‌یان به‌ گه‌وره داده‌نین و من ناپه‌رستن، به‌سه‌ر شو‌ری و خه‌جاله‌تی و کزیی و بچو‌کییه‌وه ده‌خرینه‌وه ناو ناگری دوز‌ه‌خه‌وه.

اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ اللَّيْلَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا إِنَّ اللَّهَ لَدُوٌّ فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ (61)

هه‌ر خوايه که شه‌وی بو سازاندوون، تا تیايدا نارام بگرن و بجه‌وینه‌وه، روژگاریشی بو روشن و پرووناک کردونه‌ته‌وه، به‌راستی خواي (گه‌وره و میهره‌بان) خاوه‌نی به‌خشنده‌یی و نازو نیعمه‌تی زوره به‌سه‌ر خه‌لکیه‌وه، به‌لام زوره‌به‌ی خه‌لکی (قه‌دری نازان).

ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ لَّا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَأَنَّى تُؤْفَكُونَ (62)

هه‌ر نه‌و خوايه‌ش په‌روه‌ر دگارتانه که به‌دییه‌نهری هه‌موو شتیکه، هیچ خوايه‌ک نیه جگه له‌و، نیتر نیوه به‌ره‌و کوی ده‌چن؟، روو ده‌که‌نه کی؟ بو له به‌رنامه‌که‌ی لاده‌هن؟ بو نه‌ملاولا ده‌که‌ن؟!

كَذَلِكَ يُؤْفَكُ الَّذِينَ كَانُوا بِآيَاتِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ (63)

هه‌ر به‌و شیوه‌یه (خه‌لکی پی‌ش نه‌مان) ئینکاری نایه‌ته‌کانی خوايان ده‌کردو له ری‌بازه‌که‌ی لایان ده‌داو دژایه‌تیا‌ن ده‌کرد (به‌لام کوان؟! بو‌کوی چوون؟! چیا‌ن به‌سه‌ر هات؟!).

اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ قَرَارًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُوَرَكُمْ وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ ذَلِكَ اللَّهُ رَبُّكُمْ فَتَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ (64)

خوا نه‌و زاته‌یه که زه‌وی بو کردوون به‌ شوینی سره‌وتن و ژیا‌ن و چه‌وانه‌وه، ناسمانی‌شی به‌سه‌ر تانه‌وه راگرتووه، رو‌خسارو شیوازتانی

نه‌خشان‌دوو‌ه، به جوانترین شیوه‌ش نه‌خشان‌دوو‌یه‌تی، له رزق و رۆزی جوان و چاک و به‌سود و به‌تام و بۆن‌خۆش به‌هره‌وه‌ری کردوون، ئا ئه‌وه‌یه‌ خوای په‌روه‌ردگار‌تان، به‌رزو و په‌رۆزو بڵنده ئه‌و خوایه‌ی که په‌روه‌ردگاری هه‌موو جیهانه‌کانه‌.

هُوَ الْحَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
(65)

ئهو زاته هه‌میشه و به‌رده‌وام هه‌ر زیندوو‌ه، جگه له‌و خوایه‌کی تر نیه، هاناو هاوارو نزا‌تان ڕوو به‌و بی‌ت، ملکه‌چ و فه‌رمان‌به‌رداری به‌رنامه‌و ئاینه‌که‌ی ئه‌و بن، سوپاس و ستایش بۆ خوا، که په‌روه‌ردگاری هه‌موو جیهانه‌کانه‌.

قُلْ إِنِّي نُهِيتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَمَّا جَاءَنِيَ الْبَيِّنَاتُ مِنْ رَبِّي وَأُمِرْتُ أَنْ أُسْلِمَ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ (66)

(ئهی پێغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم) پێیان بلی: من قه‌ده‌غه‌م لیکراوه ئه‌و شتانه به‌په‌رستم که ئیوه له جیاتی خوا هاناو هاواری بۆ ده‌به‌ن، به‌تایبه‌ت به‌لغه‌و نیشانه‌ی زۆر ئاشکرام له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگار‌مه‌وه پێگه‌یشته‌وه، وه من فه‌رمانم پێدراوه که: ملکه‌چ و فه‌رمان‌به‌رداری په‌روه‌ردگاری جیهانه‌کان بم.

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ يُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوا أَشُدَّكُمْ ثُمَّ لِتَكُونُوا شُيُوخًا وَمِنْكُمْ مَنْ يَتُوفَىٰ مِنْ قَبْلُ وَلِتَبْلُغُوا أَجْلًا مُّسَمًّى وَلَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ (67)

ئهو خوایه ئیوه‌ی له خاک دروست کردوو‌ه، له‌وه‌ودوا له‌نوتفه (که بریتیه له به‌یه‌که‌گه‌یشتنی سه‌ره‌می‌کو‌ته‌یه‌ک که به‌چاو نابینه‌یت به هیلکۆکه‌یه‌ک که به‌قه‌ده‌ر خالیکی بچوکه) له‌وه‌ودوا ده‌بیته خو‌ه‌له‌واسه‌ریک پاشان توانا‌تان پێده‌به‌خشیت و (ده‌به‌ لاوو ده‌به‌ پیاو)، ئینجا ده‌به‌ په‌رو ئوفتاده، هه‌تانه پێش ئه‌وه‌ی (بگاته یه‌کیک له‌و قونا‌غانه)، ده‌مریت، هه‌ش‌تانه تا ده‌گاته کاتیکی دیاریکراو (ده‌می‌نی‌ت)،

(خوای گهوره نهم ههموو راستییانهتان دهخاته بهرچاو) بهلكو عهقل و بیرو هوشتان بخنه کار.

هُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ فَإِذَا قُضِيَ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُن فَيَكُونُ (68)

هه نهو زاته، ژیان دهبهخشیت و (زیندههوران و گیانلهبهران) دهمرینیت، هه کاتیک بریاری شتیکى دا هه نهو هنده بهه مویت: ببه، دهستهجی دهیت.

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ أَنَّى يُصِرُّونَ (69)

نایا نابینیت نهوانهی که (مجادلة) و گفتوگوی نابهجی دهکن دهر بارهی نایهتهکانی خوا، (نهو سهر گهر دانانه بهه هو کوئ دهچن، روو لهکوئ دهنن؟! ...)

الَّذِينَ كَذَّبُوا بِالْكِتَابِ وَمَا أُرْسِلْنَا بِهِ رُسُلْنَا فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ (70)

نهوانهی که باوهریان به قورئان و (کتیبه ناسمانیهکان) نیه ههروهها باوهریان بهو بهرنامهو ریبارهی که به پیغهمبهههکانماندا رهوانهمان کردوه نیه، روژیک دیت که دهزانن چیبیان بهسهه دی و (خویان دهبیننهوه)

إِذِ الْأَغْصَالُ فِي أَعْنَاقِهِمْ وَالسَّلَاسِلُ يُسْحَبُونَ (71)

کاتی که کوئ دهکریته گهر دنیان و، به زنجیریش (دهست و پییان دههستریت و) رادهکشیرین ...

فِي الْحَمِيمِ ثُمَّ فِي النَّارِ يُسْجَرُونَ (72)

بو ناو ناوی زور گهرم، پاشان ناگریان پی خوش دهکری و دهبنه سووتهمهنی بوئ.

ثُمَّ قِيلَ لَهُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ تُشْرِكُونَ (73)

لهو هودوا پښيان دهوتریت: کوان نهو شتانهی که به هاو هلتن دادنا (بو
خوای بالادهست)؟!..

مِن دُونَ اللَّهِ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا بَلْ لَمْ نَكُنْ نَدْعُوا مِنْ قَبْلُ شَيْئًا كَذَلِكَ يُضِلُّ
اللَّهُ الْكَافِرِينَ (74)

لهجیاتی خوا دهتانپهرست، (به که ساسی و خهجالهتیهوه) دهلین: لیمان
ون بوون، دیار نین!!، بهلکو ئیمه هر ناوی کهسی ترمان نهدهبرد
(دیاره له ترسا، یا هر بیروباوهری خوین فهراموشکردوه)، نا بهو
شیوهیه خوا کافران سهرگردان و سهرلیشیواو دهکات...

ذَلِكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَفْرَحُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا كُنْتُمْ تَمْرَحُونَ (75)

(نا بهم بارودوخهی که ئیستا تیایدا گیرتان خواردوه سهرئهنجامی) نهو
کهیف و شادی و سوورو سهمایه یه که لهسهر زهویدا بهناحق
ئهنجامتانداهو کهشخهتان دهکرد بهسهر خهلکیهوهو نازتان دهکرد
بهسهریاندا...

ادخلوا أبواب جهنم خالدين فيها فبئس مثوى المتكبرين (76)

دهی.. له قاپیهکانی دوزهخهوه بو ژوورهوه، (ئهوهش بزانون) ناشمرن
تیایداو ژیانتان بهردهوامه، ئای که شوین و جیگهی خوبهزل زانهکان
ناخوش و ناسازه.

فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَإِمَّا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ نَتَوَقَّعَنَّكَ فَإِنَّا
يُرْجَعُونَ (77)

(ئههی پیغهمبهر صلی الله علیه وسلم) ئارامگربهو دلنیاش به که بهلینی
خوا پراست و دروستهو (هر دیته دی)، جاییان نهوهیه که هندی له
ههرهشهکانمان (دژیان) بهچاوی خوت دهبنیت، یاخود نهگر گیانمان
کیشایت و (وهفاتت کرد) نهوانه بوکوی دهچن؟!، بهناچاری هر بولای
ئیمه دهگرینهوه.

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِّن قَبْلِكَ مِنْهُمْ مَّن قَصَصْنَا عَلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَّن لَّمْ نَقْصُصْ
عَلَيْكَ وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بِآيَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ فَإِذَا جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ فُضِيَ
بِالْحَقِّ وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْمُبْطِلُونَ (78)

بیگومان نیمة پیش تو پیغمبرانی تریشمان ره وانهدووه، هه یانه
سه رگوز هشتهو به سه رهاتیمان بو گپراو یتهوه، هه شیانه که
سه رگوز هشتهو به سه رهاتیمان بو نه گپراو یتهوه، هه یچ پیغمبر یکش بو ی
نه بووه (معجزة) یه که پیش بینیت به بی مؤلته تی خوی بالاده ست،
هه رکاتی کش خوی بر یارو فه رمانی دابیت حه ق و راستی سه ر خستوووه،
ئهو کاته نیتر ناحق و نادرستی خه ساره تمه ندو زهره رمه ند بووه.

اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَنْعَامَ لِتَرْكَبُوا مِنْهَا وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ (79)

هه ر خویه که ولاغ و مالاتی بو نیوه رام هیناوه، تا هه ندیکی بو
سواری به کار بینن، هه ندیکی شی بو خوراک سوودی لی وهر بگرن.
وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَلِتَبْلُغُوا عَلَيْهَا حَاجَةً فِي صُدُورِكُمْ وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ
تُحْمَلُونَ (80)

هه روه ها سوودی زوری ترتان ده ست ده که ویت، به هوی ئه وانوه
ده گنه ئه شوینانه ی که نیازتان له دلدایه بیگه نی و کاروباری خوتان
ئه نجام بدن، جا به سواری ئه و ولاغانه و به سواری که شتیش هه لده گیرین
و (هاتوچو ده کهن).

وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ فَأَيَّ آيَاتِ اللَّهِ تُنْكِرُونَ (81)

ئهو زاته به لگه و نیشانه ی ده سه لاتی خویتان نیشان ده دات، جا به چ
به لگه و نیشانه و (معجزة) یه کی خوی نیوه بروا ناکه و دژی
ده وه ستن؟!

أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ كَانُوا
أَكْثَرَ مِنْهُمْ وَأَشَدَّ قُوَّةً وَأَثَارًا فِي الْأَرْضِ فَمَا أَعْنَى عَنْهُمْ مَّا كَانُوا يَكْسِبُونَ
(82)

ئایا ئەو بە زهویدا نهگهراون تا تهماشا بکهن چیمان بهسەر قهوم و خه‌لکانی پیش ئەماندا هیناوهو سه‌رئهنجامیان چون بووه، ئەوانه زۆر له‌مان زیاتربوون و هیزیان له‌مان زیاتر بوو، شوینه‌واریان له زهویدا ئاشکرا بوو، بیگومان کاروکرده‌وه‌ی نادره‌وستیان هیچ فریایان ناکه‌وت و رزگاری نه‌کردن..

فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَرَحُوا بِمَا عِنْدَهُمْ مِنَ الْعِلْمِ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ (83)

جا کاتیک که پیغه‌مبهره‌کانیان به به‌لگه‌و نیشانه‌ی ته‌واوه‌وه‌ بویان ره‌وانه‌کران، (له‌ جیاتی ئەوه‌ی باوه‌ریان پێ بێنن) خویان دلخۆش کرد به‌و راده‌ (که‌مه‌ی) که له‌ زانست و زانیاری هه‌یانبوو (سه‌رئهنجامی هه‌ره‌شه‌ی خوا له‌سه‌ر زاری پیغه‌مبهراندا یه‌خه‌ی پێ گرتن) وه‌ ئەوه‌ی که ئەوان گالته‌یان پێ ده‌کرد ده‌سته‌یه‌خه‌یان بوو و فه‌وتاندنی.

فَلَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا قَالُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَحَدُّهُ وَكَفَرْنَا بِمَا كُنَّا بِهِ مُشْرِكِينَ (84)

جا کاتی تۆله‌ سزای ئیمه‌یان بینی و دلنیا‌بوون که رزگاریان نابیت و وتیان: ئیتر ئیمه‌ باوه‌رمان به‌ تاک و ته‌نهایی خوا هیناوه‌وه‌ جگه‌ له‌و کسه‌ی تر نا‌په‌رستین، (هه‌رگیز) باوه‌رمان نیه‌ به‌و شتانه‌ی که دامان نابوو به‌ هاوه‌لی خوای په‌روه‌ردگار و (په‌شیمانین).

فَلَمْ يَكُ يَنْفَعُهُمْ إِيْمَانُهُمْ لَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا سُنَّتَ اللَّهُ الَّتِي قَدْ خَلَتْ فِي عِبَادِهِ وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْكَافِرُونَ (85)

جا (بیگومان) ئیمانی ئاوا سو‌دی نابیت بویان، کاتیک که تۆله‌ و خه‌شم و قینی ئیمه‌ ده‌بینن و (له‌ترسا باوه‌ر دینن) چونکه ئەمه‌ به‌رنامه‌ی خوایه‌ بو به‌نده‌کانی به‌ درێژی زه‌مانه‌ (ده‌بیت له‌ ته‌واوی ئازادیدا، بی ترس و زۆر باوه‌ری پێ بکه‌ن، باوه‌ری ته‌نگه‌نه‌و کاتی تیاچوون په‌سه‌ند نیه‌، ئەو کاته‌ ئیتر کافر و بی پرواکان خه‌ساره‌ت مه‌ندیی و زه‌ره‌ری بی سنووریان بو‌ ده‌مینیته‌وه‌.

